

«Em preocupa més la grip que la Covid»: així es va viure l'inici de la pandèmia

El primer contagi a Catalunya va arribar en un context de desconcert i va suposar el començament d'un canvi d'hàbits que ha alterat per complet la normalitat

Voluntaris de Protecció Civil repartint mascaretes l'abril passat | Adrià Costa

El coronavirus "celebra" aquest dijous el seu aniversari a Catalunya. Ja fa un any del primer contagi de Covid-19 a casa nostra. Concretament va ser a Barcelona, on una dona de 36 anys va donar positiu (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197035/dona-italiana-resident-barcelona-primer-cas-coronavirus-catalunya>) després d'haver anat al nord d'Itàlia -en aquell moment, el punt més castigat a Europa-. Amb tot, la notícia d'aquell 25 de febrer era esperada. A l'Estat ja hi havia hagut diversos casos de Covid-19 i Itàlia havia registrat fins a set morts pel virus. A més, Salut ja havia descartat deu casos sospitosos de coronavirus a Catalunya. Era, doncs, qüestió de temps.

Ja feia setmanes que la població rebia informacions constants sobre la malaltia, però moltes eren contradictòries. La Covid era encara una gran desconeguda. Sense anar més lluny, la mateixa Organització Mundial de la Salut (OMS) desaconsellava l'ús generalitzat de mascaretes. En canvi, el Mobile World Congress de Barcelona s'havia suspès el 13 de febrer enmig del desconcert general.

La paraula *pandèmia* ja formava part de les nostres vides feia dies, davant les previsions dels

experts. Tot i això, encara no estava clar quin impacte tindria. Així, al principi s'apuntava a una letalitat molt inferior a la que finalment s'ha acabat comprovant, i gestos com el de cancel·lar el congrés de telefonia mòbil es titllaven de "victòria de la por". L'alcaessa Ada Colau va assegurar que era una "injustícia" motivada, també, per la "guerra comercial" entre la Xina i els Estats Units.

[noticiadiari]2/216426[/noticiadiari]

Davant l'entrada del coronavirus al país, el Govern va assegurar que el sistema sanitari estava "preparat". L'aleshores secretari de Salut Pública, Joan Guix, va assegurar que com a epidemiòleg el "preocupava més la grip" que el coronavirus. A l'Estat, Fernando Simón deia que les mascaretes no eren "necessàries" tot just uns dies després d'haver assegurat que a Espanya hi hauria "algun cas, com a molt".

En el moment del primer contagi, *La Vanguardia* publicava un reportatge (<https://www.lavanguardia.com/ciencia/20200225/473756254816/coronavirus-covid-19-mascarilla-prevencion.html>) titulat d'aquesta manera: "Portar mascareta pel carrer no protegeix davant el coronavirus". En aquell moment, "cap estudi" avalava si el seu ús podia reduir el risc de contagi "al transport públic". A més, l'OMS insistia que un ús massiu de mascaretes en provocaria l'escassetat en els hospitals. L'estoc escàs de protecció va ser clau per ajornar-ne l'obligatorietat, que arribaria ja en el pitjor moment de la primera onada.

Impacte en els grans esdeveniments

Les portades del 26 de febrer (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197062/portades-no-es-donen-condicions-tornar-catalunya-abc>) recollien aquest primer cas. La majoria de diaris catalans destacaven la notícia al mateix nivell que el partit del Barça que s'havia disputat el dia anterior, encara amb la graderia plena d'aficionats. Precisament la tornada al Camp Nou no es va poder jugar fins el 8 d'agost, després d'uns mesos d'aturada de totes les competicions per culpa del coronavirus.

L'últim partit amb públic a l'estadi va ser contra la Reial Societat, el 7 de març, dia en el qual hi van assistir més de 77.000 persones sense mascareta. Les mesures encara no formaven part de la conducta social el 8 de març (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197836/volem-tot-8-m-tornar-prendre-carrer>), quan desenes de milers de persones van sortir a manifestar-se pel feminisme sense distància ni mascareta. En aquesta línia, el 29 de febrer es va produir una concentració de més de 100.000 persones a Perpinyà (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197309/perpinya-propulsa-puigdemont-lider-nova-confrontacio>) en un acte encapçalat per Carles Puigdemont.

Des de llavors, la vida dels catalans va canviar radicalment i, encara ara, no ha tornat a ser igual. Després d'un any amb més de 20.500 morts, hospitals plens, negocis tancats i confinaments, els bars i restaurants només poden obrir amb un horari limitat, i les discoteques ja només són un record del passat. Els esdeveniments esportius segueixen sense públic -amb alguns com els Jocs Olímpics i l'Eurocopa van ser ajornats-. I una cosa tan senzilla com abraçar familiars i coneguts és una missió pràcticament impossible.

Tot i aquesta situació negra, hi ha un gran espai per a l'optimisme: la vacuna. Catalunya ja ha administrat almenys una dosi a més de mig milió de persones, encara molt lluny de l'objectiu del 70% però gairebé impensable fa un any. El camí del virus que ha paralytat els catalans durant un any sembla que s'acosta al final.

[plantillacoronavirus]